

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 6.

Vydána dne 27. ledna 1926.

Obsah: 13. Nařízení, jímž se mění a doplňuje vládní nařízení ze dne 4. května 1920, č. 321 Sb. z. a n., kterým se upravuje správa veřejná mimo soudní správu a rozšiřuje působnost československých zákonů a nařízení z oboru oné správy na Hlučínsku.

13.

Vládní nařízení

ze dne 15. ledna 1926,

jímž se mění a doplňuje vládní nařízení ze dne 4. května 1920, č. 321 Sb. z. a n., kterým se upravuje správa veřejná mimo soudní správu a rozšiřuje působnost československých zákonů a nařízení z oboru oné správy na Hlučínsku.

Vláda republiky Československé nařizuje podle zákona ze dne 30. ledna 1920, č. 76 Sb. z. a n., o inkorporaci kraje Hlučínského:

Čl. I.

Oddíl B „Sociální pojištění“ vládního nařízení č. 321/1920 Sb. z. a n. zní takto:

§ 5.

Dělnické pojištění úrazové.

(1) Na odstoupeném území převezme dělnické úrazové pojištění dělnická úrazová pojišťovna pro Moravu a Slezsko v Brně, pokud nejde o zřízence železniční, kteří podle čl. III. zákona ze dne 10. dubna 1919, č. 207 Sb. z. a n., kterým se mění zákony o úrazovém pojištění dělníků, jsou ministerstvem sociální péče zproštěni povinnosti býti pojištěni u územní úrazové pojišťovny. Pro tyto železniční zaměstnance platí příslušné předpisy československé.

(2) Pojištění bude prováděno s právní platností od 1. ledna 1920 (pokud jde o obce Hať a Pišť, od 16. března 1923) podle právních předpisů československých.

(3) Jako první stolice jest v tomto oboru činná okresní správa politická v Hlučíně a bahn-

ský revírní úřad v Moravské Ostravě. Druhou stolicí jest zplnomocněný komisař a bahné hejtmanství v Brně, třetí ministerstvo sociální péče, po případě ministerstvo veřejných prací. Dozorčím úřadem jest až do dalšího ustanovení zplnomocněný komisař. Rozhodčím soudem po rozumu § 38 zákona ze dne 28. prosince 1887, č. 1 ř. z. z roku 1888, o pojištění dělníků pro případ úrazu, jest rozhodčí soud dělnické úrazové pojišťovny v Brně a co do horníků expositura tohoto soudu v Moravské Ostravě.

(4) Výměry, vydané od německých nositelů pojištění po 1. lednu 1920 (pokud jde o obce Hať a Pišť, po 16. březnu 1923), budou novými nositeli pojištění vyžádány a po přizpůsobení znovu vydány.

(5) Podniky, které podléhají podle německého říšského pojišťovacího řádu pojištění povinnosti, jsou i nadále podrobeny této povinnosti. Pojistnou povinnost podniků, vstupujících nově do pojištění, dlužno posuzovati podle právních předpisů československých. O nárocích na odškodné oněch dělníků a pomocných úředníků, kteří podle německého říšského pojišťovacího řádu, ale ne též podle právních předpisů československých, podléhají povinnosti pojišťovací, bude rozhodnuto, přihodil-li se úraz po 30. dubnu 1920 (pokud jde o obce Hať a Pišť, po 15. březnu 1923), podle právních předpisů československých.

(6) Podniky, které podle uvedených předpisů německého říšského pojišťovacího řádu, ne však též podle zdejších předpisů, jsou pojištěním povinny, budou s platností od 1. ledna 1920 (pokud jde o obce Hať a Pišť, od 16. března 1923) podle nařízení ze dne 6. července 1914, č. 143 ř. z., kterým vřadují se do nebezpečných tříd podniky úrazovému pojištění podrobené a stanoví se procentní sazby těchto tříd na dobu od 1. ledna 1915 až

do 31. prosince 1919, a podle nařízení ze dne 18. listopadu 1919, č. 612 Sb. z. a n., kterým zachovává se v platnosti nařízení č. 143/1914 ř. z., zařaděny a jest jim nadále platiti příspěvky podle tohoto zařazení a podle tarifu nového nositele pojištění podle československých právních předpisů v československé měně.

(7) Úrazová pojišťovna dělnická pro Moravu a Slezsko v Brně převezme až nadále výplatu úrazových rent, německými nositeli pojištění do 31. prosince 1919 (pokud jde o obce Hať a Pišť, do 15. března 1923) pravoplatně přiznaných, zvolil-li si důchodce v době do 31. prosince 1921 (pokud jde o obce Hať a Pišť, do 31. prosince 1923) (rozhodná doba) na území odstoupeném své bydliště, bydlí-li od té doby nepřetržitě v republice Československé a nastal-li úraz, z něhož svůj nárok odvozuje, v podniku ležícím na území odstoupeném; je-li však důchodce státním občanem československým, nevyžaduje se, aby úraz nastal v podniku ležícím na území odstoupeném a aby důchodce bydlel od rozhodné doby nepřetržitě v republice Československé. Tyto výplaty rent poskytují se — pokud se nedosáhne úhrady z provedení čl. 312 mírové smlouvy Versailleské — na účet československého státu.

(8) O nárocích z úrazů, o nichž nebylo ještě pravoplatně rozhodnuto, rozhodne nový nositel pojištění podle právních předpisů československých. Při úrazech, jež utrpěli důchodci, bydlící v rozhodnou dobu (§ 5, odst. 7.) v obcích Hatí a Pišti, v čase od 1. ledna 1920 do 16. března 1923 buď v těchto obcích nebo v ostatním Německu, budiž zjištěn roční započitatelný výdělek dle výdělků dělníka stejné kategorie, pracujícího v podobném podniku na Hlučínsku (dle obdoby § 6, odst. 2., zákona č. 1/1888 ř. z.).

§ 6.

Dělnické pojištění nemocenské.

(1) Pro odstoupené území hlučínské zřizuje se okresní nemocenská pokladna v Hlučíně, u níž jsou pojištěny všechny osoby, na něž se podle právních předpisů československých vztahuje povinnost nemocenského pojištění, pokud osoby tyto nebyly členy nemocenské pokladny horního bratrstva v Tarnovci. Ve příčině správy okresní nemocenské pokladny hlučínské až do provedení voleb opatří zplnomocněný komisař, čeho třeba.

(2) Nemocenské pojištění osob, zaměstnaných v odstoupeném území v hornictví (§ 131 o. h. z.), upravuje § 8 a), odst. 1.

(3) Pojištěné osoby, jež před 1. květnem 1920 (pokud jde o obce Hať a Pišť, před 16. březnem 1923) vstoupily do stavu nemocných, budou co do svých nároků z pojištění posuzovány podle právních předpisů československých.

(4) Ve všech případech onemocnění, způsobených úrazu podnikovými, nastává — a to i tenkrát, událo-li se onemocnění před 1. květnem 1920 (pokud jde o obce Hať a Pišť, před 16. březnem 1923) — v poměru k novému nositeli úrazového pojištění nebo zaopatření povinnost regresní již počátkem pátého týdne po úrazu.

(5) Nemocenské příspěvky pojišťovací jest odváděti ve statutární výši novým nositelům pojištění, a to okresní nemocenské pokladně v Hlučíně od 1. května 1920 (pokud jde o obce Hať a Pišť, od 16. března 1923), československé nemocenské pokladně státních drah a bratrské pokladně od 4. února 1920 (pokud jde o obce Hať a Pišť, od 16. března 1923).

(6) Ukáže-li likvidace závodních a jiných pokladen nemocenských, jež v odstoupeném území byly nositeli povinného nemocenského pojištění a jež nyní budou rozpuštěny, čistý přebytek, povinnosti přesahující, buď přebytek ten odevzdán okresní nemocenské pokladně v Hlučíně. Zplnomocněný komisař určí, zda takových nadbytků jest užiti jako fondu ke zvýšení nároků pojistných oněch osob pojištěných, které byly členy rozpuštěné pokladny.

§ 7.

Pensijní pojištění soukromých zaměstnanců.

(1) Působnost zemské úřadovny Všeobecného pensijního ústavu v Opavě rozšiřuje se též na odstoupené území. Pojištění přejímá se od 1. ledna 1920, a pokud jde o obce Hať a Pišť, od 16. března 1923.

(2) Zaměstnanci, podléhající dnem 1. ledna 1920 podle německých právních předpisů o pojištění zaměstnanců a též podle právních předpisů československých povinnosti pojistné, zařadí se dnem 1. ledna 1920 (pokud jde o obce Hať a Pišť, dnem 16. března 1923) do tříd platových československými předpisy stanovených a předepíší se podle toho příspěvky, nebyly-li obdobné příspěvky za dobu po 1. lednu 1920, pokud se týče 15. březnu 1923 již příslušnému německému místu zaplacený. Nastane-li u osob tu jmenovaných pojistný případ, započítává se i případná doba

ztrávená v pojištění povinném podle německých právních předpisů.

(3) Zaměstnanci, podléhající dnem 1. ledna 1920 povinnosti pojistné podle německých, nikoliv však podle československých právních předpisů, pokračují od 1. ledna 1920 (pokud jde o obce Hať a Pišť, od 16. března 1923) v pojištění podle právních předpisů československých, při čemž doba ztrávená v povinném pojištění podle německých právních předpisů se započítává.

(4) Důchody, říšskou německou pojišťovnou pro zřízence do 31. prosince 1919 (pokud jde o obce Hať a Pišť, do 15. března 1923) pravoplatně přiřčené, budou dále vypláceny zemskou úřadovnou Všeobecného pensijního ústavu v Opavě pod podmínkou, že důchodce zvolil si do 31. prosince 1921 (pokud jde o obce Hať a Pišť, do 31. prosince 1923) (rozhodná doba) na odstoupeném území své bydliště, bydlí-li od té doby nepřetržitě v republice Československé a nastal-li pojistný případ, z něhož svůj nárok odvozuje, ze zaměstnání v podniku ležícím na odstoupeném území; je-li však důchodce státním občanem československým, nevyžaduje se, aby pojistný případ nastal ze zaměstnání v podniku ležícím na území odstoupeném a aby důchodce bydlel od rozhodné doby nepřetržitě v republice Československé.

(5) O nárocích z pojistných případů, o nichž nebylo do 30. dubna 1920, pokud se týče do 15. března 1923 ještě pravoplatně rozhodnuto, rozhodne nový nositel podle právních předpisů československých.

§ 8.

Dělnické pojištění starobní a invalidní a pojištění pozůstalých.

(1) Německé právní předpisy, jimiž upraveno dělnické pojištění starobní a invalidní a pojištění pozůstalých, pozbývají platnosti dne 30. dubna 1920 (pokud jde o obce Hať a Pišť, dne 15. března 1923) (rozhodný den). Osoby, jejichž nároky z povinného pojištění invalidního a starobního podle příslušných právních předpisů německých v rozhodný den ještě nezanikly, pokračují v pojištění v první třídě platové podle československého zákona o pensijním pojištění, při čemž doba ztrávená v povinném pojištění podle německých právních předpisů se započítává; osoby však, jež v rozhodný den nebyly zaměstnány

v podniku ležícím na odstoupeném území, mají nárok na pokračování v pojištění jen tehdy, vstoupily-li do takového zaměstnání nejpozději do šesti měsíců po rozhodném dni a měly-li v rozhodný den na odstoupeném území bydliště. Provádění tohoto pojištění přejímá zemská úřadovna Všeobecného pensijního ústavu v Opavě počínaje dnem 1. ledna 1920 (pokud jde o obce Hať a Pišť, dnem 16. března 1923) až do 1. července 1926, t. j. do doby, kdy nabudou účinnosti ustanovení o invalidním a starobním pojištění podle zákona ze dne 9. října 1924, č. 221 Sb. z. a n., o pojištění zaměstnanců pro případ nemoci, invalidity a stáří. Z pojistného podle předpisů o pensijním pojištění hradí $\frac{2}{3}$ stát, $\frac{1}{6}$ zaměstnavatel a $\frac{1}{6}$ zaměstnanec.

(2) Důchody, příslušnými říšskoněmeckými nositeli pojištění do 31. prosince 1919 (pokud jde o obce Hať a Pišť, do 15. března 1923) pravoplatně přiřčené, budou dále vypláceny zemskou úřadovnou Všeobecného pensijního ústavu v Opavě pod podmínkou, že důchodce zvolil si do 31. prosince 1921 (pokud jde o obce Hať a Pišť, do 31. prosince 1923) (rozhodná doba) na odstoupeném území bydliště, bydlí-li od té doby nepřetržitě v republice Československé a nastal-li pojistný případ, z něhož svůj nárok odvozuje, ze zaměstnání v podniku ležícím na odstoupeném území; je-li však důchodce státním občanem československým, nevyžaduje se, aby pojistný případ nastal ze zaměstnání v podniku ležícím na území odstoupeném a aby důchodce bydlel od rozhodné doby nepřetržitě v republice Československé.

(3) O nárocích z pojistných případů, o nichž nebylo do 30. dubna 1920, pokud se týče do 15. března 1923 ještě pravoplatně rozhodnuto, rozhodne nový nositel podle právních předpisů československých.

(4) Úhradu pojistných závazků, uložených tímto nařízením československým nositelům pojištění podle §§ 7 a 8, poskytne stát, pokud se nedocílí úhrady z pojistného, po případě z provedení čl. 312 mírové smlouvy Versailecké.

(5) Pokud v pojištění podle §§ 7 a 8 pro zařazení, přiznání a výši pojistných dávek směrodatnou je výše služného nebo výdělku, budiž pro zařazení pojištěnce a výměru dávek důchodců z obcí Hať a Pišť za dobu povinného pojištění před 16. březnem 1923 vzato za základ služné (výdělek), jehož požíval zaměstnanec stejné kategorie, pracující v podobném podniku na Hlučínsku.

§ 8 a.

Pojištění osob zaměstnaných
v hornictví.

(1) Osoby zaměstnané v hornictví (§ 131 o. h. z.) v odstoupeném území jsou s právní platností ode dne odstoupení toho kterého území, v němž se nachází dotýčný závod (rozhodný den), pojištěny pro případ nemoci u bratrské pokladny Vítkovických kamenouhelných dolů v Moravské Ostravě (od 1. října 1924 podle zákona ze dne 11. července 1922, č. 242 Sb. z. a n., o pojištění u báňských bratrských pokladen, u revírní bratrské pokladny v Moravské Ostravě). Pokud pro poskytování dávek anebo pro jejich výpočet je směrodatná doba členství, započítá se těmto osobám celá tato doba, ztrávená u horního bratrstva v Německu.

(2) Osoby uvedené v odst. 1. jsou od rozhodného dne podle československých předpisů o pojištění u báňských bratrských pokladen pojištěny pro případ invalidity a stáří a s nárokem na dávky pro pozůstalé u bratrské pokladny Vítkovických kamenouhelných dolů v Moravské Ostravě (od 1. října 1924 podle zák. č. 242/1924 Sb. z. a n. u Ústřední bratrské pokladny v Praze). Nastane-li u těchto osob pojistný případ, započítává se těmto osobám a jejich oprávněným pozůstalým podle československých předpisů jako směrodatná doba pro přiznání a výměru zaopatřovacích platů veškerá doba, která by jim podle říšskoněmeckých předpisů byla prokazatelně započtena v pojištění na pravidelné zaopatřovací platy u horních bratrstev v Německu.

(3) Osoby uvedené v odst. 1., které před rozhodným dnem u horních bratrstev vůbec nebyly pojištěny nebo nebyly pojištěny na pravidelné zaopatřovací platy, nemají nároku na započtení let před rozhodným dnem. Vznikne-li však u těchto osob pojistný případ před dosažením předepsané čekací doby, plynoucí od rozhodného dne, případně vznikl-li před rozhodným dnem a nebyl do tohoto dne odškodněn, přísluší těmto osobám (jejich oprávněným pozůstalým) nejmenší dávky, poskytované podle předpisů československých, avšak jen tehdy, byly-li do vzniku pojistného případu zaměstnány nepřetržitě v hornictví aspoň po dobu 5 let.

(4) Osobám, které v rozhodný den požívaly od horních bratrstev v Německu pravidelných zaopatřovacích platů, případně osobám, které v tento den měly vůči hornímu bratrstvu v Německu nárok na pravidelné zaopatřovací platy, přísluší zaopatřovací platy podle česko-

slovenských předpisů, ale jen potud, pokud jsou státními občany republiky československé, v rozhodný den bydlely v odstoupeném území a bydlí trvale v tuzemsku. Při stanovení směrodatné doby pro výměru zaopatřovacího platu (při jeho přepočítání) vztahuje se na ně ustanovení druhé věty odst. 3.

(5) Osobám, které v rozhodný den pravidelného zaopatřovacího platu od horního bratrstva nepožívaly, ale kterým plynuly dávky členů méně oprávněných, přísluší ode dne účinnosti tohoto nařízení, případně jejich oprávněným pozůstalým nejmenší dávky, poskytované podle předpisů československých, byly-li do vzniku pojistného případu zaměstnány nepřetržitě v hornictví alespoň po dobu 5 let, avšak jen tehdy, jsou-li státními občany republiky československé, v rozhodný den bydlely v odstoupeném území a bydlí trvale v tuzemsku.

(6) Úhradu pojistných závazků, vyplývajících pro výměru zaopatřovacího platu ze započtení doby ztrávené v hornictví před rozhodným dnem, poskytne stát, pokud by nebylo dosaženo úhrady z provedení čl. 312 mírově smlouvy Versailleské.

(7) Na osoby, pro něž platí ustanovení odst. 2. až 5., nevztahuje se ustanovení §§ 7 a 8.

§ 9.

Společná ustanovení pro staty o válečných poškozeních a pro všechna odvětví sociálního pojištění.

(1) Pokud je částky v markách přepočítati na měnu československou a pokud neplatí zvláštní ustanovení § 5, odst. 8., poslední věta, a § 8, odst. 5., stanoví se prozatím přepočítací kurs 1 marka = 1 Kč.

(2) Úprava pensijního, starobního a invalidního pojištění a pojištění pozůstalých zaměstnanců pruských státních drah provedena bude zvláštními předpisy.

Čl. II.

(1) Osoby, které podle ustanovení § 7, odst. 3., a § 8, odst. 1., tohoto nařízení mají nárok na pokračování v pojištění, pokud nejsou pojištěny u zemské úřadovny Všeobecného pensijního ústavu v Opavě, musí se přihlásiti u této úřadovny nejpozději do 60 dnů ode dne účinnosti tohoto nařízení, jinak jejich nároky na pokračování v pojištění zaniknou.

(2) Nároků z pojistných případů nastalých před 1. lednem 1920 (pokud jde o obce Hať a Pišť, před 16. březnem 1923) nelze uplatňovati, nebyly-li přihlášeny u příslušného nového nositele pojištění do dne účinnosti tohoto nařízení.

Čl. III.

Důchodci, kteří podle původního znění předpisů vládního nařízení č. 321/1920 Sb. z. a n. požívali důchodu, nevyhovují však předpisům tohoto nařízení, pozbývají dnem účinnosti tohoto nařízení veškerých nároků na další vyplácení důchodu. Příslušní nositelé pojištění zastaví jim výplatu důchodu počínaje prvním dnem měsíce následujícího po účinnosti tohoto nařízení.

Čl. IV.

(1) Nařízení toto nabývá účinnosti 1. ledna 1926.

(2) Provedením jeho pověřuje se ministr sociální péče v dohodě s ministrem veřejných prací a ostatními účastněnými ministry.

Bechyně v. r.

Dr. Beneš v. r.	Dr. Hodža v. r.
Dr. Srdínko v. r.	Tučný v. r.
Mlčoch v. r.	Dr. Dérer v. r.
Dr. Winter v. r.	Dr. Engliš v. r.
Šrámek v. r.	Dvořáček v. r.
Dr. Nosek v. r.	Stříbrný v. r.
Dr. Viškovský v. r.	Dr. Dolanský v. r.
Dr. Kállay v. r.	

Sbírka zákonů a nařízení státu československého

vydávána jest podle zákona ze dne 20. prosince 1921, č. 500 Sb. z. a n., v jazyku státním, oficiálním, t. j. československém a v úředním překladu německém, polském a maďarském.

Předplatné na Sbírku zák. a nař. na rok 1925 v kterémkoliv z těchto textů činí 120 Kč s výhradou event. zvýšení v případě poměrů obzvlášť mimořádných (při nepoměrně velkém zvýšení výrobních nákladů nebo mimořádně velkém rozsahu Sbírky). Předplatné přijímá Administrace Sbírky zák. a nař. Praha III., Tržiště 368.

V drobném prodeji účtuje se Sbírka obnosem 14 hal. za 1 list (2 strany). Za tuto cenu jsou i v knihkupectvích nově vydávané a dosud vydané částky na prodej.

Nedošlé nebo neúplné částky Sbírky budtež reklamovány nejdéle do čtyř neděl po vydání. Po této lhůtě vydají se částky jen za cenu 14 hal. za list (2 stránky).

Při objednávkách a reklamách uvéstí jest jen číslo částky s udáním ročníku (nikoliv čísla běžná).